

gravar bör ses som ett samhälleligt ansvar. Gravskändningar är visserligen sällsynta men alltid lika upprörande. Det självfallna kravet på att en vandaliserad grav återställes i värdigt skick bör enligt vår mening ej vara beroende av vare sig en ertappad vandals betalningsförmåga, ett kyrkoråds eventuella ekonomiska välvilja vid utnyttjande av möjligen befintliga fonder för gravars skötsel eller av gravrättsinnehavarens ekonomiska resurser. Det bör avgjort vara en uppgift för det allmänna, som i alla tider känt vikten av en värdig vård av de dödas vilorum, att bota vådorna av vandalisering av gravar på våra kyrkogårdar.

Med stöd av det anförda vill vi hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära sådan ändring i gällande lagstiftning, att det kommer att åvila kyrkoråden att med stöd av allmänna medel återställa skändade gravar i deras ursprungliga skick.

Stockholm den 26 januari 1967

Bengt Börjesson (cp)
i Falköping

Sven Hector (k)

David Gomér (cp)

Arne Persson (cp)
i Heden

Filip W. Fridolfsson (h)

Yngve Hamrin (fp)
i Jönköping

Lisa Johansson (s)

Einar Rimmerfors (fp)

John Eriksson (cp)
i Bäckmora

Nr 594

Av herrar **Carlsson** i Tyresö och **Svensson** i Kungälv, om upprätthållandet av pressetiska krav.

(Lika lydande med motion nr 474 i Första kammaren)

Stockholm den 26 januari 1967

Ingvar Carlsson (s)

Evert Svensson (s)
